

Franjo kardinal Šeper

Pokojni profesor bio je dugogodišnji suradnik glazbenog časopisa *Sveta Cecilija* koji izdaje Institut za crkvenu glazbu Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu.

Nikada nije isticao svoje golemo enciklopedijsko znanje. Uvijek je bio spreman pomoći drugima u radu svojim savjetom.

Što reći o pokojnom Josipu Andreisu kao vjerniku? On bijaše pravi vjernik, cjelovit kršćanin, čovjek duboke, tihe i skromne vjere. Jedan njegov dugogodišnji znanac reče: »Andreis bijaše zaista pobožan čovjek!«

Svaki put kad sam ga pohodio u njegovu stanu, ostajali smo sate i sate u razgovorima. Sve ga je zanimalo što se događa u hrvatskoj i sveopćoj Katoličkoj crkvi. S osobitom pažnjom pratio je razvoj pokoncijske liturgije i crkvenog pjevanja na našem području.

Živo se zanimalo za gradnju našeg svetišta Majke Božje Lurdske — za svoju župnu crkvu. Svaki napredak u gradnji bazilike činio mu je osobito veselje. Unatoč krhkom zdravlju dolazio je u Svetište da se pomoli i da vidi što se radi...

Na profesora Josipa Andreisa vjernika i kršćanina možemo s pravom primijeniti riječi velikog mučenika i biskupa sv. Ignacija Antiohijskoga: »Bolje je šutjeti i biti kršćanin, negoli govoriti, a ne biti!« (Iz poslanice Efežanima).

Profesor je kao vjernik bio skroman, ali je živio »od vjere« — »pravednik moj živi od vjere«.

Jednom riječju: profesor i akademik Andreis bijaše dobar čovjek, pravi Hrvat i vjerni katolik. Ljubio je čovjeka, volio je svoj hrvatski narod i svoju Crkvu. Do kraja života kao učenjak stalno je učio, istraživao... Do kraja života bio je vjernik koji stalno uči od svog učitelja Krista Gospodina.

O profesoru Josipu Andreisu nije potrebno puno govoriti, govori nam njegov život, njegovo veliko znanstveno djelo koje je ostavio u amanet budućim naraštajima.

Izražavam iskrenu, prijateljsku i vjerničku sućut žalosnoj supruzi Vesni, sinovima Igoru i Mladenu, snahi Ani, šogoru Branku i dragim unucima Marku i Ivanu, koje je djed Josip silno volio, u ime ovdje nazočnog prof. maestra fra Anđelka Milanovića, predsjednika Instituta za crkvenu glazbu i urednika časopisa *Sveta Cecilija*, u ime župe i samostana Majke Božje Lurdske i u svoje osobno ime.

BRATE JOSIPE, GOSPODIN TI DAO MJESTO U SVOM NEBESKOM KRALJEVSTVU, UŽIVAO TI VJEČNU RADOST! Amen.

Mirko BULJAC

+++

Pismo maestru Anđelku Milanoviću:

Srdačno zahvaljujem na obavijesti o teškom gubitku koji je zadesio našu struku. Josip Andreis bio je vrijedan poštovanja kao učenjak i kao čovjek. Vaša glazbena znanost osjetit će njegov gubitak i teško će ga nadoknaditi. Mi ćemo ga sačuvati u najljepšoj uspomeni. Srdačan pozdrav Vaš

Prof. Dr. Dr. h. c. Karl Gustav FELLERER

Köln, SR. Njemačka

»Zatvara se zemaljski krug jednog života da se rastvori u vječnosti ljubavi i slave«, — rekao je Ivan Pavao II. na misi zadušnici za kardinala Franju Šepera. O zemaljskom životu kard. Šepera njegova braća u biskupskom i kardinalskom zboru rekoše na oproštaju: »Liturgija, katehizacija i pastoral bili su ključ svega njegova djelovanja« (biskup Đuro Kokša). Biskup Mijo Skvorc prikazao ga kao 1) Prorok — Učitelj — Objavitelj, 2) Posvetitelj — Liturg — Svećenik u punini poslanja, 3) Savjetnik — Vođa — Pastir. »Franjo Šeper bio je za života vazda čovjek dužnosti, čovjek molitve i čovjek Crkve. Čovjek dužnosti u svim prilikama u domovini i u središtu kršćanstva. Čovjek molitve u svim trenucima života, u tišini doma i sabranosti Crkve, u poslu i u vršenju svoje vlasti, među vjernicima i u gradskoj vrevi. Napokon, Franjo Šeper bio je čovjek Crkve uvijek u službi Bogu i ljudima, vršeći se skromnošću ono što mu je naredivala poslušnost poglavarima, uvijek pokazujući ljubav Petrovoj stolici« (Pavao kard. Bertoli).

»Pred ovim tijelom što ćemo ga povjeriti zemlji u očekivanju uskrsnuća, pred ovim čovjekom koji

Franjo kardinal Šeper (1905.—1981.)

je obzirno i tiho vršio djelo što ga stvarnost smrti pred našim očima otkriva u, tako kažemo, nadljudskim razmjerima, shvaćamo ljepotu, veličinu i za služnost jednog življenja u cjelini darovana od Oca Kristu i tako potpuno ostvarena. Neka je hvala Gospodinu koji svojoj Crkvi daje ljude takva kova. Takav je bio čelik-značaj kardinala Šepera; snažan i nepokolebljiv poput njegove rodne Hrvatske kojoj je doista bio na čast svojim cijelim životom u službi Krista i Crkve« (Ivan Pavao II.). Institut za crkvenu glazbu, Dijecezanski odbor za crkvenu glazbu zagrebačke nadbiskupije kao i Uredništvo časopisa *Sv. Cecilija* svom osnivaču, velikom poznavatelju i promicatelju istinske liturgijske glazbe izriče veliki hvala za sve što je na glazbenom polju učinio na slavu Božju i korist Božjem narodu.

Josip KORPAR